

Riigi Teataja

Nr. 102.

14. detsembril 1928 a.

Nr. 102.

615. Kaitseväelaste rahalise autasu seadluse piirivalve kohta laiendamise seadlus.
616. Eriveotariif nr. 71 kaitseväe, piirivalve, kaitseliidu ja nende varanduse veoks.
617. Tollipeavalitsuse ja tolliasutuste ametnikkude ja valvurite vormiriiete ja laskeriistadega varustamise määruse § 9 õiendus.
618. Määrus masinate ja aparaatide, nende üksikute osade ja teiste esemete väljamaale vedamise kohta parandamise või täiendava ületöötamise otstarbeks.
619. Määrus tulumaksu asjus.
620. Määrus tulumaksu asjus.
621. Veiste tiisikuse vastu võitlemise määruse muutmise määrus.
622. Otsus posti-telegraafi tariifi nr. 34 täiendamise kohta.
623. Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.
624. Riigikontrolli ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.
625. Teadaanne Tallinna linna uulide ja platside nimestiku täiendamisest.
626. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Pärnumaal.

Vabariigi Valitsuse poolt 3. detsembril 1928 a. vastu võetud

615. Kaitseväelaste rahalise autasu seadluse piirivalve kohta laiendamise seadlus.

Kaitseväelaste rahalise autasu seadlus (RT 97 — 1928) on maksev piirivalve kohta, kusjuures selle seadluse §§ 3, 9 ja 13 ette nähtud sõjaministri kohused ja õigused on piirivalve suhtes siseministril.

Riigivanem J. Tõnisson.

Siseminister J. Hünerson.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 23. novembril 1928 a. vastu võetud

616. Eriveotariif nr. 71 kaitseväe, piirivalve, kaitseliidu ja nende varanduse veoks.

Alus: Tariifinõukogu seaduse § 8 (RT 106 — 1923).

I.

§ 1.

Inimeste ametlik vedu.

1. Inimeste ametliku veo eest kaitseväe veodokumentide põhjal võetakse maksu üldise

reisijateveo tariifi järgi 50% hinnaalandusega vastavalt veodokumendil näidatud klassile.

2. Klassvagunite või kinniste kaubavagunite tarvitamise eest üksiksõitjate ja komandode veol kaitseväe veodokumentide põhjal võetakse maksu üldise reisijateveo tariifi järgi 50% hinnaalandusega sõitjate tõeliku arvu pealt, kuid arvesse võttes vaguni kohta laiaroopalisel raudteel mitte vähem kui I või II klassis 20 ja III klassis või kinnises kaubavagunis 30 sõitjat ning kitsaroopalisel raudteel II klassis 15 ja III klassis või kinnises kaubavagunis 20 sõitjat. Vaguni jaoskondade ja kitsaroopalise raudtee mikstvagunite tarvitamise eest kaitseväe veodokumentide põhjal võetakse maksu sõitjate arvu pealt, kuid mitte vähem kui jaoskonna või mikstvaguni istekohtade tõeliku arvu pealt.

3. Inimeste kohalisteks ametisõitudeks antakse kaitseväe veodokumentide esitamisel harilik kuu- või abonentpilet üldise tariifi järgi nende jaamade vaheliseks sõiduks, kus niisugused piletid on tarvilusel. Selleks otstarbeks välja antaval veodokumendil tähendatakse vastava klassi lahtris sõitjate arvu asemele „kuupilet“ või „abonentpilet“, kusjuures veodokumendi põhjal antakse välja ainult üks kuu- või abonentpilet.

§ 2.

Pagasivedu.

Pagasi veo eest võetakse maksu üldise pagasiveo tariifi järgi 50% hinnaalandusega.

§ 3.

Loomavedu.

Loomade veo eest võetakse maksu üldise kaubaveo tariifi järgi 50% hinnaalandusega.

§ 4.

Surnutevedu.

Surnute veo eest võetakse maksu üldise kaubaveo tariifi järgi 50% hinnaalandusega.

§ 5.

Varanduse vedu tükiviisi.

1. Igasuguste vankrite, saanide, regede, heinapresside, kaherattaga väliköökide, eelikute, kaarikute ja tagakute ning kolmerattaga mootorrataste veo eest võetakse maksu 2 senti tüki ja kilomeetri pealt.

2. Suurtükkide, neljarattaga väliköökide, kuulikastide (eelik ja tagak üheskoos), traktorite, leivaküpsetamise ahjude ja autode veo eest võetakse maksu 5 senti tüki ja kilomeetri pealt.

3. Kaherattaga mootorrataste veo eest võetakse maksu 1 sent ja jalgrataste veo eest 0,20 senti tüki ja kilomeetri pealt.

Märkus. Käesolevas paragrahvis nimetatud asjade pealt lahutatud kui ka nende juurde kuuluvate tagavara-osade pealt, kui need on laaditud veetavate asjadega ühte vagunisse või platvormile, veomaksu eriti ei arvestata.

§ 6.

Varanduse vedu väikesaadetisena.

Kaitseväge veokirja põhjal teostatud varanduse veo eest väikesaadetisena, näidatud kohtade arvuga ja varanduse nimetusega või üldise nimetusega „kaitseväge saadetis“, „kaitseväge varandus“ jne., võetakse veomaksu üldise kaubaveo tariifi 10 klassi või käesoleva tariifi § 7 järgi, kumb veomaks saatjale osutub odavamaks.

Laskemoon, lõhke- ja lämmastavad ning mürgised ained, mille vedu koos teiste saadetistega ühises vagunis on keelatud, takseeritakse käesoleva tariifi § 7 järgi. Kui nimetatud ainetega ühes vagunis ei ole lubatud vedada teisi saadetisi, teeb veodokumendi väljaandja väeosa või kaitseväge asutus selle üle märkuse veodokumendile saadetise nimetuse lahtrisse.

§ 7.

Varanduse vedu 5-, 10- või 15-tonnilise saadetisena.

5-, 10- või 15-tonnilise saadetise veo eest, välja arvatud § 5 nimetatud tükisaadetised, võetakse veomaksu vagun-kilomeetri pealt laiaroopalisel raudteel 15 senti ja kitsaroopalisel — 13 senti; aeroplanide, tankide, soomusautode, pressimata turba, heinte ja õlgede veo eest võetakse maksu vagun-kilomeetri pealt laiaroopalisel raudteel — 10 senti ja kitsaroopalisel — 6 senti.

Kui ühe veodokumendi põhjal veetakse kas rohkem kui üks kaubavagun inimesi ja mitmesugust kaitseväge varandust (loomi) või ešelon, siis võetakse veomaksu käesoleva paragrahvi järgi.

§ 8.

Saatjatevedu.

Saatjate veo eest kinnistes kaubavagunites varanduse või loomade juures võetakse maksu üldise reisijateveo tariifi järgi, 50% hinnaalandusega III kl. hinnast.

§ 9.

Lisamaksud.

Kõik lisamaksud, kui ka peale- ja mahaadimise maksud, kui viimased tööd on tehtud raudtee poolt, arvestatakse üldise kaubaveo tariifi järgi, välja arvatud hoiumaks § 5 loetletud asjade pealt, mille hoiu eest võetakse 25 senti iga asja ja öö-päeva pealt.

§ 10.

Kaitseväge päralt oleva veereva koosseadela bilaskmine.

1. Soomusrongide ja kaitseväge dresiinide läbilaskmine sünnib maksuta, „Määrustik kaitseväge vedude korraldamiseks raud- ja veeteedel“ lisa nr. 13 ette nähtud korras.

2. Kaitseväge päralt olevate üksikute laaditud kui ka tühjade vagunite veo eest raudtee veduriga võetakse maksu vagun-kilomeetri pealt laiaroopalisel raudteel — 10 senti ja kitsaroopalisel — 6 senti.

Kaitseväge päralt olevate üksikute vedurite ja rongide läbilaskmise eest raudteevalitsuse veduri- ja rongiteenijatega, võetakse maksu vedur- või vagun-kilomeetri pealt 5 senti.

§ 11.

Vedu sõitjate arvel.

Tegelikult kaitseväes teenivad kaitseväelased saavad raudteel sõiduks kõigis klassides 50% sõiduhinna alandust.

Hinnaalandus pileti ostmisel tehakse isikutunnistuse ettenäitamisel. Isikutunnistus

peab olema varustatud isiku päevapildiga ja märkusega „õigustab sõitu riigi raud- ja veeteedel ning teistel riiklikudel liikumisvahenditel 50% hinnaalandusega“.

Nimetatud märkus kantakse sisse väeosas ja kinnitatakse väeosaülemale ja adjutandi allkirjadega ning väeosa pitseriga.

50% hinnaalandust saavad ka nende välisriikide ohvitserid, missugused riigid Eesti ohvitseridele annavad oma raud- ja veeteedel samasugust hinnaalandust. Nende välisriikide ohvitseride välispassil tehakse hinnaalandust õigustav märkus kindralstaabi poolt.

Sõitja on kohustatud rongi revideerija nõudmisel ühes piletiga ette näitama ka isikutunnistuse. Isikutunnistuse mitteettenäitamisel korral nõutakse sõitjalt sisse tariifi vaheraha ühes seaduses ette nähtud trahviga.

Hinnaalandusega sõiduks antakse poolpiletid.

§ 12.

Piirivalves teenivate inimeste vedu.

Piirivalve ohvitseride, piirivalve teenistuses seisvate sõjaväeametnike ja valvurite vedu sünnib käesoleva tariifi § 11 põhjal, neile välja antud isikutunnistuste ettenäitamisel.

§ 13.

Piirivalve valitsuse varanduse vedu.

Piirivalve valitsuse varanduse vedu sünnib kohemaksetava raha eest käesoleva tariifi järgi piirivalve asutuste poolt välja antavate veokirjade põhjal, kusjuures maksmine võib sündida kas saate- või sihtjaamas.

§ 14.

Kaitseliitlaste vedu.

Kaitseliidu malevate, malevkondade ja kaitseliidu osakondade päälikute, nende abide, kompanii ja neile vastavate üksuste päälikute, instruktorite ja kaitseliidu keskuhatuse ja naiskodukaitse keskuhatuse liikmete ja ringkondade ning jaoskondade esinaiste vedu sünnib käesoleva tariifi § 11 põhjal, neile kaitseliidu poolt välja antavate kaitseliidu liikmekaartide ettenäitamisel, missugused peavad vastama § 11 ette nähtud nõuetele. Hinnaalandust õigustav märkus liikmekaardil kirjutatakse alla kaitseliidu ülemale või maleva päälikule ja sekretäri poolt ning varustatakse vastava pitseriga.

§ 15.

Kaitseliidu varanduse ja kaitseliitlaste ametlik vedu.

Kaitseliidu varanduse ja kaitseliitlaste ametlik vedu sünnib käesoleva tariifi järgi kaitseliidu asutuste poolt välja antavate veodokumentide põhjal, kohemaksetava raha eest, kusjuures maksmine võib sündida kas saate- või sihtjaamas.

§ 16.

Kõigis küsimustes, mis selles tariifis ja „Määrustik kaitseväge vedude korraldamiseks raud- ja veeteedel“ ei ole ette nähtud, käsitatakse raudtee üldisi tariife ja määrusi.

II.

Käesolev tariif hakkab maksma 1. jaanuarist 1929 a. ja on maksev kõikidel üldtarvituseks avatud raudteedel.

Samast päevast kaotab maksvuse eriveo-tariif nr. 43 (RT 77 — 1926) ühes kõigi selle juurde kuuluvate muudatuste ja täiendustega.

Riigivanem J. Tõnisson.

Teedeminister A. Kerem.

Riigisekretär K. Terras.

617. Tollepeavalitsuse ja tolliasutuste ametnike ja valvurite vormiriide ja laskeriistadega varustamise määruse § 9 õiendus.

Vabariigi Valitsuse poolt 29. novembril 1922 a. kinnitatud tollepeavalitsuse ja tolliasutuste ametnike ja valvurite vormiriide ja laskeriistadega varustamise määruse § 9 muudatus Riigi Teatajas nr. 96 s. a. lugeda järgmiselt:

§ 9. Talimüts valvuritele.

Tuisumütsi, nõndanimetatud „läki-läki“ taoline marengo värvi kalevist, ovaalitaolise pealeõmmeldud põhjaga, mis piiratud tumerohelise kandiga, ilma nokata.

Mütsi kõrgus keskel 12 sm ja eest ning tagant 10 sm. Pealekeeratud osa kõrgus eest 4 sm ja tagant 9 sm. Mütsi kõrvalappide otsad ulatuvad üle mütsi põhja ja kinnitatakse üksteisele otste juures ühe 1,4 sm kullavärvi nõõbiga. Pealisriide ja voodri vahel õhukene vatikord.

Märkus. Valvurite vanematel on mütsi tumerohelise kandi all ümber mütsi kaks — $\frac{1}{2}$ sm laiust kullavärvi paela ja korrapidajatel valvuritel üks — $\frac{1}{2}$ sm laiune kullavärvi pael.

618. Määrus masinate ja aparaatide, nende üksikute osade ja teiste esemete väljamaale vedamise kohta parandamise või täiendava ületöötamise otstarbeks.

Alus: Tolliseadustiku § 235.

I.

§ 1. Masinate, aparaatide ja nende osade väljamaale saatmine käesoleva määruse alusel võib sündida takistamata, ainult selles määrukses ette nähtud korda silmas pidades, kuna iga-suguste teiste esemete kohta tuleb enne raha-ministrilt eriluba muretseda.

§ 2. Väljaveetavad masinad, aparaadid, nende osad või teised esemed tuleb läbilaskvale tolliametile üldises, tolliseaduses ette nähtud korras revideerimiseks üles anda, juurde lisades täpset spetsifikatsiooni, kui mitut asja saadetakse, ning ära tähendades ülesandekirjas, et asi või asjad pärast parandamist või täien-davat ületöötamist tagasi tulevad.

§ 3. Tolliamet revideerib neid asju seadus-likus korras ja annab, pärast nende läbilask-mist väljamaale, omanikule või tema esinda-jale tunnistuse, milles asjade omadus, kaal ja tundemärgid üksikasjaliselt üles loetud.

§ 4. Väljaveetud asjad lastakse tagasi Ees-tisse § 5 ette nähtud alandatud tolliga, kui tä-hendatud tunnistus tolliametile ette pannakse ja nende asjade väljalaskmisest kuni tagasi-toomiseni kuus kuud pole möödunud. Tolli-amet peab hoolsasti selle järele valvama, et väljaveetud asjade asemel uusi asju sisse ei veetaks.

§ 5. Tähendatud asjade tagasitoomisel võe-takse tolli (kui kaalu alusel, siis kaalu järele tagasitoomise momendil) ühe veerandiku suu-ruses vastavast tollimäärast, tarvitusele võttes seda tollitariifi, mis maksev on selle maa kohta, kus asjad parandatud või täiendavalt üle töö-tatud.

§ 6. Asjade § 5 ette nähtud korras läbi-laskmisel võtab tolliamet väljaantud tunnis-tuse (§ 3) tagasi ja lisab selle tarvilise pealkir-jaga oma revideerimisdokumendi juurde.

II.

See määrus hakkab maksma tema kuulu-tamise päevast arvates, kusjuures aga tema alu-sel võib tolli võtta ka asjadelt, mis enne seda, rahaministri eriloal, välja veetud, kui tolli-ametil tarvilised andmed olemas.

Sellega kaotab oma maksvuse raha- ja kaubanduse-tööstuseministri määrus 6. det-sembrist 1922 a. nr. 3480 (RT 153 —

1922), mis määrusega 12. detsembrist 1923 a. nr. 4531 maksvaks jäetud uue tolliseadustiku jõusseastumisel (RT 146 — 1923).

20. novembril 1928 a. Nr. 6838-M.

Rahaminister A. Teetsov.

Kaubanduse-tööstuseminister J. Holberg.

619. Määrus.

Kuni edaspidise korralduseni 1929 aastal mitte toimida Tulumaksu seaduse § 65, ette nähtud palgast-kinnipidamist.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

6. detsembril 1928 a. Nr. 1241/B.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude peavalitsuse
peadirektor E. Vilken.

620. Määrus.

Ühistegelised asutused vabastatakse Tulu-maksu seaduse § 39 ette nähtud osanikkude ja aktsionäride nimekirjade esitamisest 1929 aas-tal.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

6. detsembril 1928 a. Nr. 1242/B.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude peavalitsuse
peadirektor E. Vilken.

621. Veiste tiisikuse vastu võitlemise määruse muutmise määrus.

(Alus: Loomataudide vastu võitlemise sea-duse § 54, RT 60 — 1923, ja loomataudide vastu võitlemise seaduse muutmise seadus, RT 109/110 — 1925 ja 96 — 1928.)

Määrused veiste tiisikuse vastu võitlemi-seks (RT 70 — 1922, 53 — 1926 ja 84 — 1927) muudetakse ses mõttes, et nimetatud määrus on maksev ka sigade kohta, millepärast tuleb nimetatud määrukses vastavalt igalpool lugeda sõna „veised“ järel „ja sead“.

Põllutööminister Osk. Köster.

Loomatervishoiu peavalitsuse direktor Lind.

622. Tariifinõukogu otsus 30. novembrist 1928 a. posti-telegraafi tariifi nr. 34 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 334, p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Tariifinõukogu otsusega 1. oktoobrist 1925 a. maksuma pandud posti-telegraafi tariifi nr. 34 (RT 151/152 — 1925) § 20 (täiendus RT 90 — 1926) täiendatakse punktiga „j“ järgmises redaktsioonis:

	Sisemaalised	Läti ja Leedu- duga vahe- tatavad	Välis- maalised
	S.	S.	S.
j) Tervitustelegrammid jõuluks ja uueks-aastaks, sellekohastel eritingimustel, läbikäimises välismaadega, kellega selleks kokkulepe olemas	—	—	50% taksi alandust.
Alammäär	—	—	8 sõna pealt kuu- luv maks.

II.

Käesolev otsus hakkab maksuma 15. detsembrist 1928 a.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. J ü r g e n s o n.

Asjaajaja A. R e m m a.

623. Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.

Alus: Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse §§ 4, 6 ja Vabariigi Valitsuse juhtnõõrid 12. septembrist 1928 a.

Riigi Teatajas nr. 76 — 1927 a. avaldatud Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis täiendatakse posti-telegraafi-telefoni peavalitsuse osas 1. detsembrist 1928 a. järgmiselt:

Teenistuskoha nimetus	Arv	Kuupalk Kr.	Palgalisa
Posti-telegraafi-telefoni peavalitsus.			
Juriidiline konsultant	1	Ilma palgata	Ei ole

Märkus. Postipeavalitsuse juriidiline konsultant on ühtlasi ka Teedeministeeriumi peasekretär ja saab palka Teedeministeeriumi keskasutuse määraliste ametnikkude krediidist. 4. detsembril 1928 a. Nr. 2649.

Teedeminister A. K e r e m.

624. Riigikontrolli ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.

Riigikontrolli ülemääraliste riigiteenijate koosseis täiendada 1. novembrist 1928 a. järgmiselt:

Ameti nimetus	Arv	Ühe isiku kuupalk kroonides	Märkus
Vanem revident	1	200.—	Uute raudteede kontrolli alal

Alus: Riigi Teatajas nr. 27 — 1927 a. avaldatud riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse § 4 ja 12. septembri 1928 a. juhtnöörid (RT 76 — 1928).

Riigikontrolör J. Zimmermann.

Peasekretär Aks. Mei.

625. Teadaanne Tallinna linna uulide ja platside nimestiku täiendamisest.

Tallinna linnavolikogu poolt 14. jaanuaril 1925 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 27/28 — 1925 a. avaldatud Tallinna linna uulide ja platside nimestiku osaliseks muutmiseks teatab Tallinna linnavalitsus, et volikogu 14. novembrist s. a. otsuse põhjal on Ülem-Sõja uuli, mis algab Kopli uulilt ja viib Sõja uulini, ümber nimetatud Sõja uuliks.

Linnapea as. J. Jürgens.

Sekretär J. Traurig.

Pärnu maavolikogu poolt 27. oktoobril 1928 a. vastu võetud

626. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Pärnumaal.

(Protokoll nr. 2 p. XIX.)

Alus: Eesti ajutise omavalitsuse 30. märtsi 1917 a. seaduse teostamise määruse 22. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 173, art. 953) § 7 ja semstvo seaduse 9. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 157, art. 870) § 108 p. I.

§ 1. Igaühe kohuseks on käia ettevaatlikult ümber tule, tuletikkude, tulesüütajate, plahvatavate ja muude kergesti süttivate ja põlevate ainetega.

Isikuid, kellele kuulub teiste järelevalve, kohustatakse valvama, et nende valvealused tarviliku ettevaatusega ümber käiksid tähen- datud ainetega.

§ 2. Keelatakse hoida § 1 loetletud aineid lastele ja nõdrameelsetele kätte saadavates

kohtades, usaldada lahtiselt põlevat lampi või küünalt lastele ja nõdrameelsetele ja jätta lapsi ja nõdrameelseid kui ka loomi järelevalveta ruumidesse, kus lahtiselt põlev tuli ei ole asetatud neile kättesaamatusse kohta.

§ 3. Keelatakse jätta järelevalveta lahtist tuld ahjudesse ja pliitide alla, eriti vihtlemis- saunadesse, kuivatusetaredesse, pesu- ja sepi- kodadesse, kui ka sütega köetavaid tee- ja koh- vimasinaid ning triikraudu eluruumidesse, koridoridesse, eeskodadesse, trepikodadesse, treppidele, töökodadesse, kuuridesse ja mujale, kus väljakukkuvad põlevad söed ja väljalendavad sädemed võivad langeda tuldvõrvale ümbrusele ning süüdata selle põlema.

Samuti keelatakse jätta järelevalveta lah- tise taeva alla tehtud tuld, olgu see metsas, karjamaal, heinamaal, väljal või mujal; lah- kudes jälgitagu hoolega, et tehtud tuli oleks täielikult kustunud.

§ 4. Keelatakse pilduda põlevaid tiku-, paberossi- ja sigariotsi kui ka puhastada põle- vaid piipusid kohtades, kus on kergesti sütti- vaid aineid, nagu: õled, heinad, valminud vili, kuiv rohi ja kanarpik, kuivad puud, põõsad, turvas ja muud sarnased. Eriti maksab see keeld metsakohtades suveajal.

§ 5. Keelatakse bensiini, petrooleumi, pii- rituse, eetri ja teiste sarnaste kergesti süttivate vedelikkude valamine tulle. Samuti keelatakse igasuguste kergesti süttivate ja põlevate ainete hoidmine lähemal kui 1 m tuleasemetest, aurukateldest, kütetorudest ja korstnatest; eriti katustealustel, kui ka paberijätiste, kalt- sude jne. hoidmine soojamüüride, korstna ja seinte vahel.

§ 6. Keelatakse tuletegemine väljas hoonete ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtade juures lähemal kui 25 m.

§ 7. Keeta ja valmistada tõrva ja muid tulehädadohtlikke aineid võib ainult tulekindlates ruumides; erandina võib seda teha ka väljaspool, kuid vaikselt ilmaga ja vähemalt 25 meetri kauguses hoonetest, puuriitadest, hao-, turba-, õle- ja heinakuhjadest, risuhunikutest, valminud viljapõldudest, metsast ja turbarabadest.

§ 8. Aurukatelde korstnad olgu töötamisel varustatud korrapäraste sädemepüüdjatega või sädemekustutajatega. Valvatagu hoolega, et juhuslikult välja lendavad tulesädemed ei tekitaks tuleõnnetust. Töötava aurukatla juures olgu tulekustutusabinõud, kas harilik tule-tõrje prits või vähemalt toober-prints (hüdropult), mis täidetud veega, või üks täidetud keemiline käsitulekustutaja.

§ 9. Tuleõnnetuste, isäranis metsapõlengute ärahoiduks varustatagu sädemeid andvate jõuvankrite ja muude masinate korstnad korrapäraste sädemepüüdjatega (näit. tiheda traatvõrguga) ja ahjude ning tuhakastide uksest olgu terved; hoonetest, metsadest ja turba-maadest mööda- või läbisõidul hoolitsetu juhul, et ei lendaks tulesädemeid ega küttekoldest ei kukuks välja põlevaid küttejätiseid.

§ 10. Keelatakse kanda süsi ja tuhka tuleasemetest kustutamata ja jahutamata tuld-kardetavatesse kohtadesse. Tuhk ja söed hoitagu kustutamiseks ja jahutamiseks tulekindlast materjalist valmistatud ning tulekindla kaanega varustatud nõudes — niisugustes ruumides, kus põrand samuti tulekindlast materjalist, nagu kivi, savi, muld, liiv, — tuld-kartvatest seintest mitte lähemal kui 1 m.

§ 11. Keelatakse müüa lastele alla 14 a. tulevärki. Samuti keelatakse lubada neile mängida tule, püssirohu ja muude sarnaste asjadega.

§ 12. Keelatakse tulevärki tegemine metsas kui ka hoonetest ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtadest lähemal kui 35 m.

§ 13. Elektri sisseseaded peavad vastama maksmapandud nõuetele.

§ 14. Tuld hakkavate lagedega ruumides varustatagu põlevad lae- ja seinalambid klaasikohalt kaitsevarjuga või löödagu lagi lampide kohalt kaitseplekiga (mitte tsinkplekiga) ja asetatagu sinna alla mitte lähemale kui $\frac{1}{2}$ m lambi klaasi ülemisest otsast arvatult.

§ 15. Ruumides, kus hoitakse kergesti põlevaid ja süttivaid aineid, kohustatakse tarvitama laternaid, millesse tulepea kõvasti kinnitatud tule juhuslikult väljakukkumise ärahoiduks.

§ 16. Rehtedes, tallides, lautades, küünides, puukuurides, lakkades, puutöökodades, katustealustel ning üldse igas kohas, kus on kergesti põlevaid aineid, nagu heinu, linu, laastusid, õlgi, kaltse, paberijätiseid jne., tarvitatagu valgustamiseks ainult kinniseid laternaid, mis pandud põlema väljaspool neid ruume.

Keelatakse suitsetada nendes ruumides kui ka üldse kergesti põlevate ja süttivate ainetega tegutsemisel, samuti katusetöödel ja rehepeksmisel, olgu see hoones või masinaga väljas.

§ 17. Rehekütmisel valvatagu hoolega tule järele ja hoitagu seal lähedal igaks juhtumiseks suurem nõu veega. Ahet ei tohi asetada lähemale 1 meetrit ahjust. Reheahjud olgu kinnise kerisega ja vähemalt $\frac{1}{2}$ m kaugusele ulatuva võlviga üle ahjusuu.

Märkus. Reheahjud, mis ei vasta eel-tähendatud nõudele, tuleb ümber ehitada 1 aasta jooksul, arvates sundmääruse maks-mahakkamisest.

§ 18. Ahjud, pliidad, truubid, korstnad ja tulemüürid ehitatagu täiesti tulekindlalt ja hoitagu alati puhtad ning korras, eriti avalikkudes asutistes ja tööstusettevõtetes. Pliidide kohal olev sein isoleeritagu tulekindlalt.

§ 19. Ahjude ja pliitide ette, kus ei ole tulekindlaid põrandaid, naelutatagu metall-lehed.

§ 20. Majaomanikud või nende asemikud hoolitsegu, et iga kolme kuu järele, töökodades aga igal kuul kord korstnaid ja lõõre korralikult puhastatakse.

Tahma põletamine korstnates võib sünnida vaikselt ilmal tule-tõrje üksuse peamehe või tema asetäitja teadmisel.

§ 21. Majaomanikud ja nende asemikud vastutavad oma majades olevate korstnate, ahjude, pliitide, lõõride ja truupide ja muude tuleasemete korralikkuse eest.

Üürnikud, kelle korteris korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või muude tuleasemete juures leidub vigastusi või muid puudusi, on kohustatud teatama sellest kohe majaomanikule või tema asemikule.

§ 22. Õlikütte- ja malm-ahjude kui ka õli- ja piirituse-köökidest tarvitamisel isoleeritagu nad tuld-kartvatest ehituseosadest tulekindla katte abil või tulekindlal alusel vähemalt 1 m kaugusesse asetamisega.

§ 23. Igas suuremas äri- ja tööstuse-ettevõttes, nagu kaubaladudes, eriti metsamaterjalide-ladudes, puuhoovides, saeveskites, samuti avalikkudes asutistes, nagu võõrastemajades, haigemajades, hoolekandeaasutustes, koides avalikkudes rahva- ja seltsimajades, olgu hädatarvilikud tulekustutusabinõud.

Tulekaitseks tarvilikud abinõud ja nende asetuse tähendatud ettevõtetes ja asutistes määrab komisjon, koosnev maavalitsuse esindajast, kes ühtlasi komisjoni juhatajaks, politsei esindajast ja tuletõrje esindajast, ettevõtte või asutise juhataja või selle asemiku osavõtul. Komisjoni liikmed on õigustatud ka selle paragrahvi nõuete täitmist igal ajal kontrollerima.

§ 24. Talu- ja majaomanikud on kohustatud pidama oma majade juures tulekahju kustutamise tarvis: a) pange, b) veevaadi või tõrre, d) pootshaagi, e) raudkangi, g) kirve, h) 2 redelit, millest teine vähemalt kõrgema hoone katuseräästa ulatuseni, ja i) tugevajõulise helisignaali — lokulaua, signaalpasuna või muu — kohaliku vallaomavalitsuse määramisel.

§ 25. Tuleõnnetusest teatatagu kohe signaali andmisega kohaliku vallaomavalitsuse poolt määratud alarmeerimise viisil; naabrid, kes signaali kuulevad, on kohustatud seda edasi andma.

Ühtlasi teatatagu tuleõnnetusest viivitamata kohalikule tuletõrjele ja politseile.

§ 26. Küla või aleviku elanikke kohustatakse oma kodakondsetega, veo- ja tulekustutamisinõudega viibimata tulekahjule appi ruttama ja seal alluma tuletõrje juhataja, kui see aga kohal ei ole, siis politsei või vallavalitsuse esindaja kustutamistööde korraldustele.

Veo- ja tulekustutamisinõud, mis tulevad kaasa võtta tulekahjule appi minnes, määrab ette kindlaks kohalik vallaomavalitsus.

§ 27. Käesoleva määruse täitmise järelevalve valdades kuulub peale politsei ja nende, kes selles määruuses eriti nimetatud (§ 23), vallavanematele, nende abidele ja tuletõrje ühingu juhatause liikmetele.

§ 28. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 järgi, kui nad ei lange muule eriti ette nähtud karistusele.

§ 29. See sundmäärus hakkab maksma viieteistkümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Pärnu maavalitsuse esimees J. Markson.

Sekretär A. Lusik.